

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/25/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212222627
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7212222627.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu: Spoločenstvo vlastníkov bytov HURBAN Košice, IČO: 30 685 401, Obchodná 16, Košice, zastúpeného advokátom JUDr. Richardom Kovalčíkom, Rázusova 1, Košice, proti žalovaným: 1. C.. S. T., G. a 2. G. G. T., obaja bydliskom G. XXD, T., zastúpení advokátkou JUDr. Irenou Sopkovou, Hlavná 25, Košice, o uloženie povinnosti konať, o odvolaní žalovaných proti uzneseniu Okresného súdu Košice II z 5.11.2014 č. k. 15C/177/2012 - 106

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania.

Žalobcoví p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní 48,79 €, ktorú žalovaní spoločne a nerozdielne s ú p o v i n n í zaplatiť advokátovi, JUDr. Richardovi Kovalčíkovi do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II uznesením označeným v záhlaví konanie o odstránenie mreže v bytovom dome a o umožnenie prístupu na 7. poschodie zastavil pre späťvzatie žaloby (§96 ods. 1 a 3 OSP) a podľa §146 ods. 2, veta druhá OSP titulom náhrady trov konania žalovaných zaviazal povinnosťou náhrady súdneho poplatku 199 € a trov právneho zastúpenia 324,52 €. Rozhodol tak z dôvodu, že k späťvzatiu žaloby došlo potom, čo žalovaní vlastnícke právo k spornému bytu v bytovom dome previedli na inú osobu a 1.9.2014 odstránili spornú mrežu, čo žalobca aj preukázal pripojenou fotokópiou zápisnice z ohliadky miesta, kde sporná mreža predtým bola nainštalovaná, a preto konštatoval zavinenie zastavenia konania žalovanými 1 a 2.

Proti uzneseniu čo do výroku o trovách konania žalovaní podali odvolanie a navrhli, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil tak, že účastníkom náhradu trov konania neprizná. Namietali, že súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol spôsobom, pre ktorý niet zákonného dôvodu. Argumentovali, že k odstráneniu spornej mreže a následne k späťvzatiu žaloby došlo pre stratu pasívnej legitímácie žalovaných účastníkov konania v dôsledku odpredaja bytu iným fyzickým osobám, ktoré si už nepriali mať spornú mrežu, preto po dohode so žalovanými došlo k jej odstráneniu.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu nesúhlasil s odvolateľmi a trval na svojom právnom názore, že žaloba bola podaná dôvodne a v dôsledku správania žalovaných spočívajúceho nielen v prevode vlastníctva k bytu na tretie osoby, ale najmä v odstránení spornej mreže, táto sa stala bezdôvodnou a predmet sporu odpadol. Rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa neho je správne a zákonné.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného na to oprávnenými účastníkmi konania (§201, 202 a 204 OSP) bez potreby nariadiť odvolacie

pojednávane (§214 ods. 2 OSP) preskúmal uznesenie v napadnutom rozsahu vyplývajúcom z §212 ods. 1 a 3 OSP a dospel k záveru, že odvolanie je neopodstatnené.

Odvolanie nesmerovalo proti výroku o zastavení konania, tento preto nadobudol právoplatnosť a nebol predmetom odvolacieho prieskumu (§206 OSP).

Žalobca v súdnom konaní so žalovanými od 1.8.2012 sa domáhal odstránenia mreže z podesty medzi 6. a 7. poschodím bytového domu (Obchodná 16, Košice) a umožnenia prístupu ostatným vlastníkom bytov bytového domu na 7. poschodie. Procesným podaním z 5.9.2014 žalobca žalobu vzal späť v celom rozsahu a navrhol konanie zastaviť z dôvodu, že žalovaní previedli vlastnícke právo k bytu v spornom bytovom dome na inú osobu a 1.9.2014 odstránili spornú mrežu, čím odpadol predmet sporu. Žalovaní súhlasili so späťvzatím žaloby. Následne súd prvého stupňa konanie zastavil a z hľadiska rozhodovania o trovách konania konštatoval zavinenie žalovaných na zastavení konania.

Podľa §146 ods. 1 písm. c) OSP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa §146 ods. 2 OSP ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Otázku vzťahu medzi ustanoveniami §146 ods. 1 písm. c) a §146 ods. 2 OSP je potrebné interpretovať ako vzťah medzi všeobecnou a špeciálnou právnou normou. Aplikácia ustanovenia §146 ods. 2 je dôvodná tam, kde je naplnená jeho hypotéza. Jedným z predpokladov použitia tohto zákonného ustanovenia vyplývajúcim z jeho hypotézy je, aby trovy, ktoré vznikli účastníkovi, ktorý nezaviniť zastavenie konania, mu nahradil účastník, ktorý zastavenie konania zaviniť. Ak jeho hypotéza naplnená nie je, platí všeobecné ustanovenie §146 ods. 1 písm. c).

Zavinenie účastníka na zastavení konania, resp. to, či žaloba bola vzatá späť pre správanie žalovaného, je potrebné posudzovať výlučne z hľadiska procesného výsledku. Nárok na náhradu trov konania totiž je nárokom, ktorý musí mať oporu v ustanoveniach procesného práva, nie práva hmotného. Aby bolo možné prijať záver, že k späťvzatiu žaloby došlo pre správanie žalovaného, musí ísť o takú procesnú situáciu, kedy žalovaný sa zachoval v intenciách žalobného návrhu, t. j. žalobcom uplatnené právo bolo splnené neskorším správaním žalovaného bez toho, aby o veci meritórne rozhodol súd.

V danom prípade z obsahu spisu nesporne vyplýva, že žalovaný 1 po uzavretí kúpnej zmluvy z 23.7.2014 ohľadom prevodu vlastníckeho práva k spornému bytu bytového domu na tretiu osobu (viď výpis z listu vlastníctva č. 13569 na č. l. 102 spisu) 1.9.2014 odstránil spornú mrežu (viď zápisnica z ohliadky podesty na mieste samom, fotodokumentácia).

Pokiaľ ide preto o otázku zavinenia na zastavení konania, súd prvého stupňa správne uzavrel, že k zastaveniu konania došlo pre správanie žalovaných, ktorí konkrétne konaním žalovaného 1 sa zachovali v intenciách žalobného návrhu, t. j. svojím neskorším správaním žalobcom uplatnené právo splnili bez toho, aby o veci meritórne rozhodol súd a správne, na základe správneho zákonného ustanovenia rozhodol preto aj o trovách konania.

Odstránenie spornej mreže žalovanými po podaní žaloby vo veci samej, z procesného hľadiska, na aké jedine je možné prihliadať pri posudzovaní zavinenia na zastavení konania, je správaním, pre ktoré žaloba vo veci samej po jej podaní sa stala bezdôvodnou, a to bez ohľadu či už na vnútorné pohnútky, ktoré žalovaného k takémuto správaniu viedli (noví vlastníci bytu mrežu si nepriali) alebo aj na

zmenu vlastníctva k spornému bytu, pretože tieto sú právne irelevantné pre rozhodnutie. Sporná mreža totiž nebola súčasťou ani príslušenstvom sporného bytu, vlastnícke právo žalovaných k nej prevodom bytu neprešlo preto na nového majiteľa bytu a žalovaní preto nestratili svoju pasívnu vecnú legitimáciu v spore. Riešenie otázky vecnej legitimácie účastníkov konania v spore je však už hmotnoprávnym posúdením dôvodnosti žaloby, čo je nad rámec posudzovania zavinenia na zastavení konania z hľadiska rozhodovania o jeho trovách. Rovnako posudzovať dôvodnosť žaloby v rozsahu, ako sa toho domáhajú odvolatelia (nielen z hľadiska ich pasívnej vecnej legitimácie v spore, ale aj z hľadiska oprávnenosti postavenia mreže), by znamenalo, že napriek späťvzatiu žaloby naďalej sa má posudzovať dôvodnosť jej postavenia z hľadiska hmotného práva, čo rovnako je neprípustné. Posudzovať zavinenie sporových strán na zastavení konania pre účely rozhodovania o trovách konania podľa §146 OSP je prípustné jedine z procesného hľadiska.

Súd prvého stupňa podľa sadzobníkov správne určil aj výšku trov, a to tak trovy súdneho poplatku, ako aj trovy právneho zastúpenia. Predmetom konania boli dva nároky (odstránenie spornej mreže, umožnenie prístupu). Pri oboch predmet konania nemožno oceniť peniazmi, spoplatňujú sa preto podľa položky 1 písm. b/ sadzobníka súdnych poplatkov, poplatok v oboch prípadoch je 99,50 €, t. j. spolu 199 €. Advokát žalobcu vo veci vykonal 4 účelné úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia 9.7.2012, podanie žaloby na súd 1.8.2014, meritórne, 1 hodinu trvajúce konanie pred súdom 2.10.2013, späťvzatie žaloby z 8.9.2014 ako dispozícia predmetom konania), za ktoré odmenu aj režijný paušál účtoval správne podľa sadzobníka [§151 ods. 5 OSP, §11 ods. 1 písm. a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.], vychádzajúc z výpočtového základu v rokoch 2012 až 2014 (58,69, 60,07, resp. 8,04 € a 7,63, 7,81, resp. 8,04 €) + 20 % DPH.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutom výroku o trovách konania podľa §219 OSP potvrdil, pretože je vecne správne.

O náhrade trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa §142 ods. 1 OSP v spojení s §224 ods. 1 OSP a žalobcovi ako v odvolacom konaní úspešnému účastníkovi, priznal právo na ich náhradu, uplatnenú za 1 účelný úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu 5.3.2015) v hodnote 32,27 € ako jednej polovice jednej trinástiny výpočtového základu za rok 2015 (839 €), režijný paušál 8,39 €, spolu 40,66 €, po zvýšení o 20 % DPH celkovo 48,79 €.

Výsledok hlasovania senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.